

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)
SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

17.12.2015/ EN
FCI-Standard č.165

Platnost od 1.1.2016

ITALSKÝ SPINONE / SPINONE ITALIANO

Překlad z anglického originálu: ing. Iva Černohubová

ZEMĚ PŮVODU: Itálie

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO OFICIÁLNÍHO STANDARDU: 13.11. 2015.

POUŽITÍ: Ohař.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 Ohaři.
Sekce 1,1 Kontinentální ohaři,
Typ »Griffon«.
s pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Písemné prameny uvádějí drsnosrstého psa pocházejícího z Itálie, který se zdá být předkem dnešního Spinone. Sélincourt, autor knihy *Le parfait chasseur* (Perfektní lovec) z roku 1683, zmiňuje „griffona“ z Itálie a Piedmontu. Tento pes byl ve středověku zobrazován slavnými umělci. Nejznámějším zobrazením je freska Andrea Mantegny ve vévodském paláci v Mantově, která pochází z 15.století.

CELKOVÝ VZHLED: Pes pevné konstrukce, robustní a vitální se silnou kostrou, dobře vyvinutým svalstvem a drsnou srstí.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Stavba se blíží kvadratickému formátu. Délka trupu je stejná jako výška v kohoutku, s tolerancí 1 až 2 cm do délky. Délka hlavy odpovídá 4/10 výšky v kohoutku; šířka hlavy, měřená na úrovni jařmových oblouků, je menší, než polovina její délky. Bedra jsou co do délky o trochu kratší, než pětina kohoutkové výšky.

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA): Přirozeně společenský, poslušný a trpělivý. Spinone je zkušený lovec ve všech typech honiteb; velmi dobře odolává únavě, snadno prostupuje křoviny a pouští se do studené vody. Má jasné dispozice k prostornému a rychlému klusu; je přirozeným výborným aportérem.

HLAVA: Úhel mezi horní linií lebky a tlamy je divergentní.

MOZKOVNA:

Lebka: Oblých obrysů, po stranách lehce spadající jako střecha s velmi dobře vyvinutým týlním hrbolem a zřetelným čelním hřebenem. Vyklenutí čela není velké, ani směrem dopředu ani do výšky. Nadočnicové oblouky nejsou příliš výrazné.

Stop: sotva patrný, přičemž čelní rýha je dobře vyjádřená.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Je v prodloužené linii nosního hřbetu, je velká, houbovitého vzhledu, se silnou a zřetelně oblou horní hranou. Je masově růžová u bílých psů, o trochu tmavší u bílooranžových psů a hnědá u játrových běloušů. Z profilu nos výrazně přečnává dopředu před vertikální linií pysků. Nosní otvory jsou velké a výrazné.

Tlama: Délka je stejná jako délka lebky; hloubka, měřená uprostřed, dosahuje třetiny její délky. Profil je rovný nebo mírně konvexní. Po stranách je rovnoběžná, takže pozorována zepředu se tlama jeví jako hranatá. Dolní linie je tvořena horním pyskem a nejnižší bod tvoří koutek tlamy.

Pysky: Horní pysky jsou poněkud jemné a vytváří otevřený úhel pod nosem; vepředu jsou oblé, poté překrývají dolní pysky a dosahují ke koutkům, kde tvoří zřetelný záhyb.

Čelisti / zuby: Silné a normálně vyvinuté, uprostřed své délky jsou dolní čelisti velmi lehce zakřivené. Zubní oblouky do sebe dobře zapadají a jsou kompletní, skus je nůžkový nebo klešťový.

Líce: Suché.

Oči: Velké a dostatečně daleko od sebe umístěné. Oko je téměř kulaté; víčka přiléhající, přičemž oko není ani vystouplé ani příliš hluboko uložené; oči jsou téměř ve frontální rovině. Duhovka je okrově zbarvená, více či méně tmavá podle zbarvení srsti.

Uši: Prakticky trojúhelníkového tvaru; svou délkou nepřesahují více než 5 cm přes dolní linii hrdla; svou šířkou dosahují dopředu od bodu nasazení ke krku do středu jařmových oblouků. Předním okraj je přilehlý k líci, netvoří záhyb, ale směřuje dovnitř; špička ucha je lehce oblá. Uši jsou téměř vždy nesený nízko, mají malou erekční sílu. Chrupavka je jemná. Kůže je pokryta hustou srstí, smíšenou s delšími řídkými chlupy, které jsou hustší na okraji ucha.

KRK: Silný a osvalený, jasně oddělený od šíje; harmonicky napojený na plece. Délka krku nesmí být menší, než 2/3 délky hlavy; v obvodu dosahuje třetinu kohoutkové výšky. Na spodní linii má lehce vyvinutý dvojitý lalok.

TRUP: Rámec je téměř kvadratický.

Horní linie: Typická horní linie začíná lehce vyjádřeným kohoutkem a pokračuje v téměř rovné linii hřbetu, poté mírně stoupá lehkým klenutím k bedrům, až se spojí s pevnou a dobře klenutou bederní oblastí.

Kohoutek: Není příliš vysoko, špičky lopatek daleko od sebe.

Hřbet: Přední část je téměř rovná, potom postupně stoupá k bedrům, než se skloní do k pánevním končetinám.

Bedra: Lehce klenutá, mají dobře vyvinuté svalstvo a jsou široká. Šířka je téměř stejná jako délka.

Zád: Široká, dlouhá, dobře osvalená a šikmá, tvořící s horizontálou úhel 30 až 35°, jenž je měřen jako sklon pánve.

Hrudník: Dosahuje nejméně do úrovně loktů, je široký a dobře klenutý v polovině své délky, kde jeho transversální průměr dosahuje maxima a ztlačuje směrem k hrudní kosti, avšak hrudník by neměl utvářet kýl v návaznosti na hrudní kost. Žebra jsou dobře klenutá a vytvářejí široký mezižeberní prostor. Poslední žebra jsou dlouhá, šikmá a dobře otevřená.

Dolní linie z profilu a břicho: Dolní linie téměř vodorovná v oblasti hrudníku, mírně vtažená v oblasti břicha.

OCAS: Přirozený a silný, zejména u kořene; bez vlajky; nesen buď horizontálně nebo svěšeně dolů, v klusu se příliš nepohybuje. Pokud je krácen pro lovecké účely k zamezení zranění a s ohledem na zdraví a pohodu zvířete, musí mít ocas délku 15-25 cm.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Při pohledu zepředu, jsou dokonale rovnoběžné a kolmé k zemi. Z profilu je předloktí svislé a nadprstí lehce šikmé.

Plece: Lopatka je silná a dlouhá, měří čtvrtinu výšky v kohoutku, a je šikmá pod horizontální rovinou v úhlu asi 50° v relaci k mediální rovině těla. Špičky lopatek nejsou příliš u sebe. Plece mají perfektní volnost v pohybu a dobře vyvinuté svalstvo; úhel s ramenní kostí je asi 105°.

Nadloktí: Šikmé pod horizontálou ve sklonu asi 60°, směřující téměř rovnoběžně se střední osou těla. Dobře osvalené.

Loket: Rovnoběžný se střední rovinou těla. Špička lokte musí být trochu vpředu před kolmicí, spuštěnou ze špičky lopatky k zemi. Vzdálenost lokte od země odpovídá 50% kohoutkové výšky.

Předloktí: Nepatrně delší, než třetina kohoutkové výšky, svislé při pohledu zepředu i z profilu. Silné kosti. Zadní šlacha je silně zvýrazněná, takže mezi kostí a šlachou je jasně viditelná rýha.

Zápěstí (carpus): Je pokračováním vertikály předloktí. Jasně vyjádřené zápěstní kosti.

Nadprstí (metacarpus): Ploché a při pohledu zepředu je v linii svislice předloktí; z profilu je lehce šikmé. Má délku asi 1/6 výšky končetiny, měřené od země k lokti.

Tlapy hrudních končetin: Kompaktní, kulaté; prsty dobře sevřené a klenuté, pokryté krátkou hustou srstí, včetně meziprstí. Suché a tvrdé polštářky jsou více či méně pigmentovány podle zbarvení srstí. Drápy jsou silné, zahnuté směrem k zemi a dobře pigmentované, nikdy však černé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Při pohledu z profilu je zadní obrys stehen mírně oblý; dobré úhlení jednotlivých kostí; nárt musí být kolmý k zemi; při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny rovnoběžné.

Stehno: Délka stehna nesmí být kratší, než třetina kohoutkové výšky; je široké, lehce šikmé. Zadní obrys je lehce klenutý.

Lýtka: Délkou přesahuje jenom lehce stehno; je šikmé v úhlu 55–60° pod horizontálou; suché svaly v horní části; rýha mezi hlezenní šlachou a kostí je vyjádřena a jasně viditelná.

Hlezenní kloub: Velmi široký. Vzdálenost mezi kloubem a zemí je asi jedna třetina kohoutkové výšky. Úhel nártu s bércelem je zhruba 150°.

Nárt (metatarsus): Silný a suchý, délka je stejná jako délka hlezenního kloubu od země. Pozorován z jakéhokoliv úhlu, je nárt vždy kolmý. Na vnitřní straně mohou být jednoduché paspárky.

Tlapy pánevních končetin: Kompaktní, kulaté, ale více oválné, než-li tlapy hrudních končetin; prsty dobře sevřené a klenuté, pokryté krátkou hustou srstí, včetně meziprstí. Suché a tvrdé polštářky jsou více či méně pigmentovány podle zbarvení srstí. Drápy jsou silné, zahnuté směrem k zemi a dobře pigmentované, nikdy však černé.

CHODY: Lehký volný krok; při lovu prostorný rychlý klus přerušovaný cvalem.

KŮŽE: Přilehající k tělu, musí být silná a suchá. Je tenčí na hlavě, hrdle, slabínách, podpaží a zadních partiích trupu; na loktech je jemná na dotek. Kůže tvoří dvě kožní řasy, které začínají na spodu dolní čelisti a mizí v první polovině krku (lalok). Když je hlava nesena nízko, je patrný jeden kožní záhyb, který spadá od vnějšího koutku očí přes líce; na zadním okraji tento záhyb končí v chocholce srstí. Pigmentace kůže je různá podle zbarvení srstí.

OSRSTĚNÍ

SRST: Má délku 4 až 6 cm na těle, je kratší na tlamě, hlavě, uších, předních stranách končetin a na tlapkách. Na zadních stranách končetin má srst podobu drsného kartáče, ale nikdy netvoří praporec. Dlouhá a tvrdá srst tvoří husté obočí a na pyskách hustý vous a také bradku. Srst je tvrdá, hrubá, hustá a poněkud plochá, s nedostatkem podsady.

BARVA: Čistě bílá, bílá s oranžovými znaky, bílá stříkaná oranžově, bílá s hnědými (kaštanovými) znaky, oranžový bělouš nebo hnědý bělouš (kaštanový). Preferovaný odstín hnědé je barva „mnišského roucha“. Nepovolená zbarvení jsou: třibarevná, znaky pálení, černá v jakékoliv kombinaci.

VELIKOST A HMOTNOST :

Kohoutková výška: Psi 60-70 cm.
Feny 58-65 cm

Hmotnost: Psi 32 – 37 kg
Feny 28 – 30 kg

VADY:

Jakákoliv odchylka od jmenovaných bodů by měla být považována za vadu, jejíž hodnocení musí být ve správném poměru ke stupni odchylky a k jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa a jeho schopnost vykonávat jeho tradiční práci.

- Ocas tenký nebo přetočený nad hřbet

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přílišná plachost.
- Psi vykazující zřetelné fyzické abnormality nebo poruchy chování budou diskvalifikováni.
- Sbíhavost/konvergence kranio-faciálních linií (mozkovna a nosní hřbet).
- Naprostá depigmentace nosu.
- Konkávní nosní hřbet.
- Předkus nebo výrazný podkus.
- Různě zbarvené oči.
- Černá pigmentace kůže.
- Srst třibarevná, tříslové znaky nebo černá v jakékoliv kombinaci.

Pozn.:

- Psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.
- Do chovu musí být připuštěni pouze typičtí psi funkčně a klinicky zdraví.